

[Jensen-Stevns.]

kunde bringe en Hilsen fra, er maaske ikke de Folk, som jeg skulde være med til at repræsentere herinde, saa jeg vil søge min Trøst og Beroligelse deri.

Den højtærede Indenrigsminister var jo saa venlig at ofre mig en Del Opmærksomhed. Med Hensyn til Valglovens § 10 og den deri indeholdte Bemyndigelse forstod jeg, at den højtærede Minister allerede har benyttet denne, og han gjorde Rede for, hvorledes det var sket. Og jeg maa da indrømme, at det synes at være sket paa en forholdsvis skikkelig og taalelig Maade, nemlig derved at det er blevet henstillet til Sogneraadsformændene og Kommunekontorerne at udlevere Blanketter til de fraflyttende Vælgere. Jeg forstaaer det altsaa saaledes, at der ikke her er Tale om at paalægge dem en Pligt, hvis Opfyldelse bag efter skal kunne dokumenteres, eventuelt under Ansvar.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad jeg sagde om de 10 forskellige, og ogsaa forskelligt farvede Valgsteder, som Kommunalformændene for Øjeblikket maa tumle med, og Ministeren gjorde ikke noget Forsøg paa at benægte, at det havde sin Rigtighed med dette i Øjeblikket, men han fremhævede, at det vilde blive lettere i Fremtiden. Og det maa jeg naturligvis give ham Ret i. Der bliver ved de senere forekommende Valg ikke nær saa mange Valgsteder. Men jeg vil dertil ogsaa føje den Bemærkning, at hvis det kommunale Arbejde normalt skulde være lige saa omfattende og ligesaa besværligt, som det er i Øjeblikket, vilde Flugten fra disse Ansvarsposter sikkert blive større, end den allerede er.

Med Hensyn til Valgretsbetingelserne er det ikke sikkert, at den højtærede Minister og jeg fuldt ud har forstaaet hinanden. Det, som var mig om at gøre, det, som var Hovedpunktet i mine Bemærkninger, var egentlig at fremhæve, at det var en efter mit Skøn urimelig haard Behandling, man gav Fallenterne i Sammenligning med Personer, som har paadraget sig Straf, eller Personer, som ikke har opfyldt deres Forsørgerpligter enten over for sig selv eller over for andre.

Saa talte den højtærede Minister om Rigstinget. Jeg sagde i min første Tale om Rigstinget, at jeg troede, det vilde blive ringere end det nuværende Landsting. Det sagde jeg ikke for paa nogen Maade at stille hverken mig selv eller mine ærede Kolleger op paa en Piedestal, saaledes som det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) mente

jeg havde gjort. Nej, slet ikke. Det, som laa mig paa Sinde, var blot at fremhæve, at det nuværende Landstings Medlemmer repræsenterer en Realitet. De repræsenterer en Idé; de repræsenterer Tanken om, at de ældre Aargange af Vælgere skal have en vis særlig Indflydelse. Og fremdeles vilde jeg gerne fremhæve, at vi repræsenterer dog hver især den Egn, hvor vi har vor Virkekreds, og hvor vi har gjort vor Indsats i det offentlige Liv. Men den højtærede Minister argumenterede paa en anden Maade. Han sagde: Tror man virkelig, at noget af Partierne til Rigstinget vil opstille Folk af ringe Kvalitet? Man vil selvfølgelig sørge for, at det bliver førsteklasses Folk, man faar samlet til disse Rigssteder. Det er muligvis rigtigt; der er jo i Valgloven draget Omsorg for, forstaaer jeg, at Listen over Rigsstingskandidaterne skal være opslaaet paa ethvert Valgsted ved de forestaaende Valg, saaledes at enhver Vælger i det hele Land kan se, hvad det er for store Personligheder, der kommer ind i det nye Rigsting. Men de har stadig den Fejl, som jeg flere Gange har fremhævet, at det er jo ikke Realiteter, de repræsenterer. Et Vælgerkorps har de ikke; deres eget Vælgerkorps har de ikke.

Den højtærede Indenrigsminister var endvidere inde paa mine Betragtninger om Forholdstalsvalgmaaden og fremhævede dér meget rigtigt og klart det, som har været den grundlæggende Betragtning, da man opagiterede Sympatien for Forholdstalsystemet i vort Land, og han fremhævede den Mangel, der er ved Systemet med Enmandskredse: at det tvinger Vælgerne til at stemme paa Personer, som de ikke er enige med. Nu er der imidlertid til alt dette at sige, at selve det Princip kommer man jo til at fornægte, naar man skal til den nærmere Udformning af det hele. I Valgloven er den højtærede Minister jo med til at opstille væsentlige Hindringer for Dannelsen af nye Partier. Hvad saa med de Folk, som har deres Sympatier hos disse nye og mindre Partier? Disse Folk stiller man altsaa vedblivende Valget imellem enten at stemme paa en Person, som de i Virkeligheden ikke er enig med, eller ogsaa at blive hjemme. Det er i Virkeligheden saadan, højtærede Indenrigsminister, at Nissen er flyttet med over i den nye Valglov.

Den højtærede Minister havde derefter nogle Bemærkninger angaaende Aarsagerne til den Tilbagegang, Venstrepartiet har lidt i Løbet af den senere Periode. Saa vidt jeg opfattede Ministeren, vilde han forklare det ved en særlig Art af Ufordragelighed, som